

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U OSIJEKU
Osijek, Vukovarska cesta 31

Poslovni broj: Us I-1245/2024-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Osijeku, po sutkinji Valentini Grgić Smoljo, uz sudjelovanje zapisničarke Zdenke Raiz, u upravnom sporu tužitelja ANCHOR AM d.o.o. u stečaju, Osijek, Kapucinska 31, OIB: 20080494958, kojeg zastupa stečajna upraviteljica Mirjana Zuzija, a istu opunomoćenik Marko Cvrković, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Cvrković & partneri d.o.o. Vukovar, dr. F. Tuđmana 21, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnoga sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, OIB: 18683136487, radi utvrđivanja poreza dobit i dohodak od kapitala, 24. studenoga 2025.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak KLASA: UP/II-410-10/24-01/21, URBROJ: 513-04-24-2 od 9. rujna 2024. i privremenog rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Ispostave Osijek KLASA: UP/I-410-23/24-20/14, URBROJ: 513-07-14-01-24-1 od 2. srpnja 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika KLASA: UP/II-410-10/24-01/21, URBROJ: 513-04-24-2 od 9. rujna 2024. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv privremenog rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Ispostava Osijek KLASA: UP/I-410-23/24-20/14, URBROJ: 513-07-14-01-24-1 od 2. srpnja 2024.

2. Navedenim prvostupanjskim rješenjem, tužitelju se, u točki I. izreke, utvrđuje obveza poreza na dobit za 2023. u iznosu od 407.735,41 eura, obračunatog na poreznu osnovicu od 2.265.196,71 eura primjenom porezne stope 18%, i to:

osnovica 2.265.196,71 eura, stopa poreza na dobit 18%, porezna obveza 407.735,41 eura, kamata 5.263,80 eura. U točki II. izreke tužitelju je utvrđena obveza poreza na dohodak od kapitala po osnovi dividendi i udjela u dobiti u 2024. u iznosu od 185.746,13 eura obračunatog na poreznu osnovicu u iznosu od 1.857.461,30 eura primjenom porezne stope 10% te prireza u iznosu od 24.147,00 eura primjenom porezne stope 13% i to: osnovica 1.857.461,30 eura, stopa poreza na dohodak 10%, porez na dohodak 185.746,13 eura, stopa prireza porezu na dohodak 13%, prirez 24.147,00 eura, obveza poreza i prireza 209.893,13 eura, kamata 2.709,69 eura. U točki III. izreke naloženo je poreznom obvezniku, u roku od 15 dana od primitka rješenja, uplatiti ukupne porezne obveze i obračunate kamate uvećano za kamate koje treba obračunati na iznos utvrđene obveze od dana donošenja rješenja do uplate u korist navedenih računa Državnog proračuna Republike Hrvatske. Točkom IV. izreke osporavanog rješenja određeno je da se na iznos utvrđenih poreznih obveza koje nisu plaćene u roku obračunava i plaća kamata po stopi važećoj za razdoblje u kojemu dospjela obveza nije plaćena, a u točki V. izreke riješeno je da žalba izjavljena protiv tog rješenja ne odgađa njegovo izvršenje.

3. Tužitelj u tužbi navodi da nije bio porezni obveznik u razdoblju na koje se odnosi utvrđenje poreznih obveza iz osporavanog rješenja već da je u tom razdoblju porezni obveznik bilo društvo ANCHOR AM d.o.o. te ističe da se postupak nije mogao voditi protiv društva nakon otvaranja stečajja. Navodi da je Trgovački sud u Osijeku rješenjem poslovni broj: St-225/2024 od 10. lipnja 2024. otvorio stečajni postupak nad tužiteljem te smatra kako poreza obveza nije ispravno utvrđena jer odgovorne osobe prije otvaranja stečajnog postupka nisu ispunile svoju zakonsku obvezu i podnijele prijavu poreza, te da ni stečajni upravitelj nije primio poslovnu dokumentaciju od ranije uprave. Poziva se na odredbe Općeg poreznog zakona te ističe da način utvrđivanja porezne obveze nije procjena već da je tuženik prihodovnu stranu prometa računa utvrdio kao osnovicu za obračun poreznih obveza. Smatra da je tuženik trebao procjenu porezne osnovice i visinu obveze utvrditi poredbenom metodom s drugim sličnim tvrtkama, odnosno s podacima iz godišnjih prijava poreznog obveznika iz ranijih razdoblja. S obzirom na navedeno, predlaže Sudu usvojiti tužbeni zahtjev, poništiti osporavano rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje, uz naknadu troška upravnog spora.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako tužba nije osnovana iz razloga navedenih u obrazloženju pobijanoga rješenja te predlaže Sudu odbiti tužbeni zahtjev.

5. U podnesku od 17. veljače 2025. tužitelj navodi da je predmetni postupak morao biti prekinut jer se u konkretnom slučaju radi o obvezama koje se odnose na razdoblje prije otvaranja stečajja. Navodi da bivša uprava društva nije imala adekvatnu komunikaciju s tuženikom te da niti stečajni upravitelj nije imao u posjedu knjigovodstvenu dokumentaciju. Nadalje, ponavlja navode iz tužbe te predlaže Sudu poništiti osporavana rješenja.

6. Radi utvrđivanja svih odlučnih činjenica u sporu, pred ovim Sudom je održana javna rasprava 27. listopada 2025. na koju nije pristupio uredno pozvani tuženik, pa je rasprava na temelju odredbe članka 91. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 36/24., dalje: ZUS) održana u njegovoj odsutnosti. Na navedenoj raspravi opunomoćenik tužitelja ostao je kod svih navoda iz tužbe te je odustao od dokaznog prijedloga za saslušanjem Mladena Belje, bivšeg stečajnog upravitelja tužitelja. Zatražio je trošak upravnog spora za sastav tužbe i podneska od 17. veljače 2025., te za pristupanje na ročišta 2. srpnja 2025. i 26. listopada 2025. u ukupnom iznosu od 32.511,50 eura s pripadajućim PDV-om.

7. U provedenom dokaznom postupku Sud je izvršio uvid u spis, spis upravnog postupka i sve isprave koje se nalaze u istima, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, u skladu s odredbom članka 114. stavka 3. ZUS-a, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Iz spisa upravnog postupka proizlazi da tužitelj nije podnio prijavu poreza na dobit za 2023. koju je bio dužan podnijeti najkasnije do 30. travnja 2024. u skladu s odredbom članka 35. stavka 1. i 2. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, broj 177/04., 90/05., 57/06., 146/08., 80/10., 22/12., 148/13., 143/14., 50/2016., 106/18., 121/19., 32/20., 138/20. i 114/22.)

9. Nadalje, proizlazi da je 12. lipnja 2024. stečajnom upravitelju tužitelja poslan poziv KLASA: 423-05/24-01/48, URBROJ: 513-07-14-01/24-03 za podnošenje prijave poreza na dobit za 2023. te da je navedeni poziv stečajni upravitelj primio 20. lipnja 2024., ali da nije postupio po istom.

10. Odredbom članka 92. stavka 2. točka 4. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 42/20. i 114/22., dalje: OPZ) propisano je da će porezno tijelo procijeniti osnovicu ako porezni obveznik odbije sudjelovati u poreznom postupku ili onemogućava provedbu poreznog postupka.

11. Člankom 35. stavkom 9. Zakona o porezu na dobit propisano je da će se, ako porezni obveznik ne podnese poreznu prijavu te ako se iz svih objektivnih okolnosti može utvrditi da se porezni obveznik ne ponaša kao poduzetnik, porezna obveza utvrditi procjenom na temelju raspoloživih podataka.

12. Prema odredbi članka 88. OPZ-a, u poreznom postupku teret dokaza snosi porezno tijelo za činjenice koje utemeljuju porez te porezni obveznik za činjenice koje smanjuju ili ukidaju porez.

13. Odredbom članka 89. OPZ-a propisano je da se oporezivanje temelji na podacima iz knjigovodstva i na evidencijama poreznog obveznika koje e vode u skladu sa člancima 62. do 67. ovoga Zakona, ako okolnosti pojedinog slučaja ne upućuju na njihovu netočnost.

14. Imajući u vidu naprijed navedene zakonske odredbe kao i činjenicu da tužitelj nije podnio prijavu poreza na dobit za 2023. niti je poreznom tijelu dostavio drugu relevantnu dokumentaciju, nije bilo zakonske mogućnosti za drugačije odlučivanje u ovom upravnom sporu te tužbeni navodi tužitelja nisu odlučni. Pravilno je stoga, prema shvaćanju ovoga Suda, prvostupanjsko tijelo tužitelju utvrdilo obvezu poreza na dobit na temelju raspoloživih podataka u skladu s odredbom članka 92. stavka 2. točke 4. Zakona o porezu na dobit.

15. Neosnovan je stoga tužbeni navod tužitelja da je porezno tijelo, poreznu obvezu tužitelju trebalo utvrditi usporednom metodom budući da tužitelj nije dostavio relevantnu knjigovodstvenu dokumentaciju na temelju kojih bi porezno tijelo trebalo utvrditi poreznu obvezu.

16. Nadalje, neosnovan je i tužbeni navod tužitelja da je predmetni porezni postupak trebalo prekinuti radi otvaranja stečaja nad tužiteljem, budući da u konkretnom slučaju, otvaranje stečajnog postupka nije od utjecaja na utvrđivanje predmetne porezne obveze tužitelju.

17. Kako, dakle, tužitelj u tužbi ne iznosi pravno relevantne prigovore koji bi utjecali na drukčije rješenje ove upravne stvari, Sud je osporavana rješenja ocijenio zakonitima pa je primjenom odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan i odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude.

18. U odnosu na troškove spora odlučeno je primjenom odredbe članka 147. stavka 1. ZUS-a kojom je propisano da stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve

troškove spora, ako zakonom nije drugačije propisano. Budući da je tužitelj u cijelosti izgubio spor, odlučeno je kao u točki II. izreke presude.

U Osijeku 24. studenoga 2025.

Sutkinja
Valentina Grgić Smoljo

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 126. stavak 6. ZUS-a).

DNA:

1. Tužitelju po opunomoćeniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3087f-e5f75**

Kontrolni broj: **07208-37bb0-8c5db**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Valentina Grgić Smoljo, O=UPRAVNI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Upravni sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.